

LEDICIA COSTAS

Domnișoara Bubble

Cu ilustrații
de Andrés Meixide

Traducere din limba spaniolă
de Oana-Dana Balaș

POLIROM
2019

Surorile își amintiră în tăcere cât de minunat fusese să facă cunoștință cu inventatoarea și cu Vincent. Simțeau că au mai multe în comun cu ei decât cu propriii părinți. Tocmai în clipa aceea, le atrase atenția un zgomot neobișnuit la fereastră.

— Ce-a fost asta, Noa? Ai auzit?

— Probabil e vântul.

Nu isprăvisese propoziția, când zgomotul se repetă. De data asta, mai puternic. Toc, toc, toc.

— Cine-i acolo? întrebă Sofi, neliniștită. Parcă văd că au venit mafiotele după noi. Dacă ne torturează?

Fetița își trase pilota până sub ochi.

— Ai luat-o razna. Mă duc să văd ce e.

— Ai grijă, te rog. Să nu te răpească, bine?

Noa se ridică din pat și se duse tiptil la fereastră. Când văzu ce era afară, avu parte

de o surpriză ca de Crăciun, ba chiar mai grozavă!

— Sofi, e ea! E domnișoara Bubble!

Fetița sări din pat și dădu fuga la fereastră. Jos se afla domnișoara Bubble, la volanul fantasticului ei automobil, într-o rochie neagră înfoiată, cu dresuri în dungi albe și negre. Purta mănușile de atlas și zâmbea ca într-o sâmbătă cu soare. Radiind de fericire, Noa deschise fereastra cu băgare de seamă. Atât mai lipsea, să-și trezească părinții! S-ar fi înfuriat și-ar fi stricat momentul acela așa de fericit. Era ea cu adevărat, era inventatoarea din Anglia!

— Domnișoară Bubble! îi zise Sofi cu voce șoptită, ținând mâinile căuș în jurul gurii ca să se facă auzită mai bine. N-am fost noi, directoarea ne-a obligat să scriem scrisoarea aia așa de îngrozitoare. Noi vă iubim foarte mult, trebuie să ne iertați.

— Liniștiți-vă, fetelor, le îndemnă ea. Sunt la curent cu toate.

— Chiar așa? Știți totul? o întrebă Noa.

— Firește! Ți-am spus că sunt o bună observatoare, îi răspunse inventatoarea, arătând cu o expresie poznașă spre peticul care-i acoperea ochiul.

Tocmai atunci, Noa își aminti că domnișoara Bubble le spusese același lucru în ziua în care se cunoscuseră. Și atunci arătase spre peticul de pirat englez, însă un pirat cu automobil cu aburi în loc de corabie.

— Acum, fiți foarte atente la mine. Am venit din două motive. Primul este că am nevoie de ajutorul vostru. Directoarea nu se poate purta așa cu voi. De câte ori mă gândesc la tot ce v-a spus în birou mă cuprinde o furie greu de stăpânit. Lucrurile nu vor rămâne așa. Am un plan, dar nu-l pot pune în practică fără ajutorul vostru.

Noa simți că o cuprinde încordarea. Cum era cu putință ca domnișoara Bubble să știe ce se petrecuse în biroul directoarei? Nu fusese de față la discuție. „Domnișoara Bubble e vrăjitoare, domnișoara Bubble e vrăjitoare, domnișoara Bubble e vrăjitoare...”

Inventatoarea îi întrerupse șirul gândurilor, făcându-i cu ochiul neacoperit:

— Nu, Noa, nu sunt vrăjitoare. Nu te mai gândi la asemenea lucruri, nu sunt bune pentru minte. Haideți, îmbrăcați-vă bine, o să vă explic totul.

Fetițele se îmbrăcară cu gecile de iarnă peste pijamale, se încălțară și părăsiră casa în vârful picioarelor. Domnișoara Bubble le invită să se așeze lângă ea în automobil. Motorul era oprit, așadar nu exista pericolul ca zgomotul să-i trezească pe părinți sau pe vecini.

— Ce bucurie grozavă, domnișoară Bubble! îi zise Sofi cuprinzând-o în brațe. Credeam

că n-o să vă mai vedem niciodată. Nici pe dumneavoastră, nici pe Vincent.

— Vincent este celălalt motiv pentru care mă aflu aici. Crede că n-o să vă întoarceți niciodată și e foarte de trist. Nu l-am mai văzut așa de multă vreme. Sunt atâtea lucruri despre el pe care mi-ar plăcea să vi le spun...

— Nu e fiul dumneavoastră, nu-i așa? întrebă Sofi, prietenă la cataramă cu indiscreția. Fiindcă nu vă spune „mami“... Dar, în fond, e ca și cum ați fi mama lui, fiindcă îl iubiți foarte mult și îi purtați de grijă. De aia îi îmbuteliați lacrimile și le dăruiți altora, fiindcă sunt adevărate diamante, chiar dacă-s false.

Un greier își frecă aripile, scoțând țârâitul lui nocturn.

— Cred că e momentul să vă dezvălui un lucru foarte serios. Vincent e un copil